



## WSKAZÓWKI DOTYCZĄCE PRZYGOTOWANIA TEKSTÓW DO PUBLIKACJI

Teksty, w formie elektronicznej, w formacie \*.rtf \*.docx, (NIE: \*.doc, \*.odt, \*.pdf) należy przestać do sekretarza redakcji (natalia.paprocka@uwr.edu.pl) i redaktora numeru.

### Forma tekstów

---

#### 1. Artykuł:

---

**Język:** francuski (podstawowy język czasopisma), hiszpański, włoski lub polski

**Objętość:** 18000-40000 znaków (w tym spacje), z przypisami i streszczeniem włącznie.

**Układ:** Imię i nazwisko Autora – Afiliacja – Adres e-mail, identyfikator ORCID – Tytuł – Tekst główny z przypisami na dole strony; podział treści zaznaczony śródtytułami – Bibliografia prac cytowanych – Tytuł w języku angielskim – Streszczenie w języku angielskim – Słowa kluczowe w języku angielskim i w języku artykułu.

Streszczenie (500-600 znaków) powinno zawierać: przedstawienie poruszanej problematyki, usytuowanie artykułu w kontekście innych badań, najważniejsze tezy, przyjętą metodę badań i wnioski wytykające z badań.

**Format:** rtf, docx, Times New Roman, 12 pt, układ strony standardowy, interlinia 1,5.

#### Redakcyjne wskazówki szczegółowe:

**Imiona i nazwiska** przywoływane w tekście głównym podajemy w pełnej formie (nie inicjały!), np.: *Jean Racine*, *Witold Gombrowicz*. W przypadku powtórnego przywołania osoby podajemy tylko nazwisko (np.: *Racine*, *Gombrowicz*).

**Podkreślenia i obce słowa:** kursywą.

**Nie używamy innych form wyróżnienia (wytluszczenia, podkreślenia, innej czcionki).**

**Cytaty:** cytaty (krótkie) wewnątrz tekstu głównego ujęte w cudzysłów, **nie kursywą!**; cytaty dłuższe niż trzy wiersze zapisane czcionką 10 pt. i oddzielone od tekstu jednym wierszem pustym przed i po, bez cudzysłowu, z odpowiednim odsyłaczem. Prosimy o dokładne sprawdzenie cytatów! Ewentualne cięcia w cytacie powinny być zaznaczone znakiem [...]. W przypadku cytatu w języku obcym należy podać jego tłumaczenie na język artykułu w samym tekście oraz tekst oryginału w przypisie dolnym.

Jeżeli cytat został przełożony przez autora/kę artykułu, należy podać w nawiasie okrągłym inicjały jego/jej imienia i nazwiska, np.: (tłum. M.P.).

Prosimy o nieumieszczanie w tekście cytatów pozyskanych metodą OCR.

**Ewentualne przykłady:** numerowane cyframi arabskimi w nawiasach i z wcięciem 1,25 cm (standard), czcionka 10 pt. Odeślanie do źródła za pomocą symbolu literowego (por. niżej, źródła przykładów).

(1) Joasia wypła kawę. (AB, 123)

Przykłady w języku innym niż język artykułu opatrujemy przekładem w nawiasie:

(2) Mike przyjechał samochodem ('Mike est venu en voiture'). (ZX, 128)

**Przypisy na dole strony:** zapisane czcionką Times New Roman, 10 pt., interlinia 1,5, każdy przypis zakończony kropką.

Odsyłacze na końcu zdania, przed znakiem interpunkcyjnym (chyba że lokalizują cytat - wtedy bezpośrednio po nim).

**Odeślania do dzieł i cytowanych i omawianych:** w przypisie, zapis zgodny z poniższymi zasadami:

**a) monografia**

O. Ducrot, T. Todorov, *Dictionnaire encyclopédique des sciences du langage*, Seuil, Paris 1972, pp. 15-19.

D. Risterucci-Roudnicky, *Introduction à l'analyse des oeuvres traduites*, Armand Colin, Paryż 2008, p. 25.

Uwaga: Gdy są więcej niż trzy nazwiska autorów, podajemy to, które jest pierwsze na karcie tytułowej plus skrót *et al.*

**b) artykuł w czasopiśmie naukowym**

A. Mavrakis, « Les leçons de la peinture », *Poétique* 94, avril 1993, pp. 171-184.

Z. Kurzowa, «Stylizacja językowa w *Senniku* współczesnym Tadeusza Konwickiego», *Prace Filologiczne* XXV, 1974, p. 495.

**c) artykuł (rozdział) w dziele zbiorowym**

J. Lerot, « La sémantique du discours. Essai de clarification terminologique », [dans:] C. de Schaezen (dir.), *Des Termes et des Choses. Questions de terminologie*, La Maison du Dictionnaire, Paris 2000, pp. 13-42.

**d) artykuł w czasopiśmie nienaukowym**

J. Dubois, «Entretien avec M. X», *Le Point*, 15 juin 2007, p. 14.

T. Sobolewski, «Balkon Konwickiego», *Gazeta Wyborcza*, 17-18 października 1999, p. 8.

**e) Publikacje elektroniczne i źródła internetowe**

L. de Rouvroy, duc de Saint-Simon, *Mémoires*, t. 11, 1722-1723, Didier Hallépée (éd), Paris 2015, p.152 ; <<https://books.google.pl/books?isbn=1508909776>> [consulté le 05/03/2017].

K. Wróblewska-Pawlak, I. Strachanowska, „Preferencje językowe młodzieży polskiej w okresie transformacji 1990 -1999”, *Studia Europejskie*, 1/2000, p. 99-114, <[http://www.ce.uw.edu.pl/pliki/pw/1-2000\\_Wroblewska-Pawlak.pdf](http://www.ce.uw.edu.pl/pliki/pw/1-2000_Wroblewska-Pawlak.pdf)> [consulté le 29/10/2017]

Gdy odsyłamy do dzieła **już cytowanego**, ale nieopisanego w przypisie bezpośrednio poprzedzającym, przytaczamy inicjał i nazwisko autora, a po nim przecinek i skrót *op. cit.* (zapisywany kursywą), przecinek i stronę:

A. Mavrakis, *op. cit.*, p. 178.

Jeśli w artykule pojawiają się odniesienia do więcej niż jednego artykułu danego autora, po nazwisku, a przed skrótem *op. cit.*, podajemy tytuł.

A. Mavrakis, « Les leçons de la peinture », *op. cit.*, p. 175.

Jeśli nazwisko autora pojawia się w tekście, przypis przyjmuje postać:

*Op. cit.*, p. 128.

Gdy odsyłamy do dzieła opisanego w przypisie bezpośrednio poprzedzającym, stosujemy skrót *Ibidem*, (pisany kursywą), a po nim podajemy stronę, chyba że jest to ta sama strona, co w przypisie poprzednim:

*Ibidem*, p. 128.

*Ibidem*

### Źródła przykładów:

Jeżeli artykuł oparty jest na korpusie, na końcu załączamy bibliografię źródeł przykładów, opatrując każdą pozycję stosownym symbolem literowym, np.:

Textes analysés:

M. Duras, *Moderato cantabile*, collection «double», Editions de Minuit, Paris 1958 (MC).

G. Flaubert, *Madame Bovary. Moeurs de province*, Introduction, notes et relevés de variantes par E. Maynial, Editions Garnier Frères, Paris 1961 (MB).

T. Konwicki, *Kompleks Polski*, Wydawnictwo Alfa, Warszawa 1989 (KP); *Le complexe polonais*, trad. H. Włodarczyk, coll. Pavillons, P.O.F./Laffont, Paris 1988 (LCP).

Jeśli korpus oparty jest na dziełach jednego autora, w bibliografii źródeł pomijamy jego nazwisko:

KP: *Kompleks Polski*, Wydawnictwo Alfa, Warszawa 1989; *Le complexe polonais*, traduit par Hélène Włodarczyk, P.O.F./Laffont, coll. Pavillons, Paris 1988 (LCP).

MA: *Mała Apokalipsa*, Wydawnictwo Alfa, Warszawa 1991; *La Petite Apocalypse*, roman traduit du polonais par Zofia Bobowicz, Editions Robert Laffont, Paris 1981 (LPA).

PR: *Rzeka podziemna, podziemne ptaki*, Wydawnictwo Alfa, Warszawa 1989; *Fleuve souterrain, oiseaux de nuit*, roman traduit du polonais par Zofia Bobowicz, Editions Robert Laffont, Paris 1986 (FSON).

Na końcu każdej pozycji stawiamy kropkę.

Podając przykłady, odsyłamy do cytowanego dzieła, stosując symbol i stronę, np.: (KP, 145) (patrz wyżej, przykłady).

**Tabele i wykresy** powinny być czarno-białe ; wykresy tworzone w Excel i wstawione w tekście powinny być dołączone także w formie odrębnego pliku XLS.

Skrót **par exemple** ma postać wyłącznie: **par ex.**

---

## 2. Recenzja naukowa

---

**Język:** francuski, hiszpański, włoski, polski

**Objętość:** 7000-10000 znaków (w tym spacje i przypisy)

**Układ:** Tytuł – Dane recenzowanego dzieła (wg schematu poniżej) – Tekst zasadniczy – Imię i nazwisko autora recenzji, afiliacja, adres e-mail, identyfikator ORCID

### Dane recenzowanego dzieła

**Le droit de traduire. Une politique culturelle pour la mondialisation**, par Salah Basalamah, Arras, Artois Presses Université, Ottawa, Les Presses de l'Université d'Ottawa, 2009, 498 pp., € 28 (paperback), ISBN 978-2-84832-102-8; 978-2-7603-0687.

**Format:** rtf, docx, Times New Roman, 12 pt, przypisy zgodnie z zasadami wskazanymi wyżej, interlinia 1,5.

Recenzje, dotyczące dzieł opublikowanych w ciągu dwóch lat poprzedzających ukazanie się numeru *Romaniców*, nie powinny ograniczać się do komentarza nt. ich treści, lecz zawierać także zwięzłą charakterystykę, omówienie podstaw teoretycznych oraz pogłębioną, krytyczną analizę i ocenę publikacji, uwzględniającą aktualny stan badań.